

SÉNAT DE BELGIQUE

SÉANCE DU 29 NOVEMBRE 1927

Rapport de la Commission de la Justice, chargée de l'examen du Projet de Loi sur l'abandon de famille.

(Voir les n°s 127, 130 (session extraordinaire de 1925), 222 (session de 1926-1927) et les Annales parlementaires de la Chambre des Représentants, séances des 29 et 30 juin 1927; le n° 161 (session de 1926-1927) du Sénat.)

Présents : MM. BRAUN, président; DECLERCQ, LIGY, MEYERS
et ASOU, rapporteur.

MADAME, MESSIEURS,

Dans sa séance du 30 juin 1927, la Chambre des Représentants a adopté à l'unanimité une proposition de loi, dont le Sénat est actuellement saisi, concernant l'abandon de famille.

Cette proposition est due à la double initiative de M. Carton de Wiart et de M. Jennissen. L'un et l'autre se sont inspirés d'une loi votée en France, le 7 février 1924, à l'initiative de M. Louis Marin. Leurs propositions ont été ajustées et fusionnées par la Section centrale de la Chambre, sur le rapport de M. Verachtert; et c'est le texte proposé par la Section centrale qui a été adopté par la Chambre unanime, à part de très légères retouches de pure forme, et la suppression d'un paragraphe qui est apparu comme superflu, et qui a été supprimé à la demande de M. le Ministre de la Justice.

Il s'agit, dans cette proposition de loi, de frapper de sanctions pénales la personne, condamnée par une décision judiciaire passée en force de chose jugée, qui refuse de payer la pension alimentaire attribuée à son conjoint, à ses

descendants ou à ses ascendants. Ce refus devra être volontaire et avoir laissé en souffrance plus de trois mensualités des termes de la pension.

La poursuite devra être précédée de la convocation du débiteur, par lettre recommandée, devant le juge de paix, à la requête du Ministère public ou de toute personne intéressée. Le juge de paix dressera procès-verbal des explications des parties et les transmettra au procureur du Roi.

Le Sénat ne peut que réserver un accueil favorable à cette proposition de loi.

Il est, en effet, hautement désirable de renforcer par des sanctions pénales une obligation d'ordre familial, dont le mépris peut plonger des malheureux dans la misère, ou les pousser à l'inconduite ou à la criminalité, tout en créant des charges aux administrations publiques.

A ce point de vue, le refus persistant et volontaire d'acquitter l'obligation alimentaire constitue non seulement un manquement odieux à la loi morale, mais il trouble aussi l'ordre public, et

(2)

l'intervention de sanctions pénales se trouve ainsi complètement justifiée.

Le délit d'abandon de famille existe déjà d'ailleurs dans notre droit pénal en ce qui concerne l'abandon d'un enfant dans le besoin par ses père et mère légitimes, naturels ou adoptifs (art. 60 de la loi du 15 mai 1912). D'autre part, le délit d'abandon de famille est prévu non seulement en France, mais en Suisse, en Angleterre, en Russie et aux Etats-Unis.

Votre Commission de la Justice s'est donc ralliée à la proposition votée par la Chambre, et elle a l'honneur d'en proposer l'adoption au Sénat.

Le Président,
ALEX. BRAUN.

Le Rapporteur,
ALBERT ASOU.

BELGISCHE SENAAAT

VERGADERING VAN 29 NOVEMBER 1927

Verslag uit naam der Commissie van Justitie, belast met het onderzoek van het Wetsvoorstel betreffende de verlating van familie.

(Zie de n°s 127, 130 (buitengewone zitting 1925), 222 (zitting 1926-1927) en de Handelingen van de Kamer der Volksvertegenwoordigers, vergaderingen van 29 en 30 Juni 1927; n° 161 (zitting 1926-1927) van den Senaat.)

Aanwezig : de heeren BRAUN, voorzitter ; DE CLERCQ, LIGY,
MEYERS en ASOU, verslaggever.

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

Ter vergadering van 30 Juni 1927, heeft de Kamer der Volksvertegenwoordigers eenparig een wetsvoorstel aangenomen, dat thans bij den Senaat ahangig is, betreffende de verlating van familie.

Dit voorstel gaat uit van het initiatief van de heeren Carton de Wiart en Jennissen. Beiden hebben zich laten leiden door eene op 7 Februari 1924 in Frankrijk goedgekeurde wet, waarvan de heer Louis Marin het initiatief had genomen.

Hunne voorstellen werden ineenschakeld en versmolten door de Middenafdeeling van de Kamer, op verslag van den heer Verachtert. Het is de door de Middenafdeeling voorgestelde tekst die door de Kamer eenparig werd goedgekeurd, behoudens enkele louter vormelijke lichte wijzigingen en de uit-schakeling van een overbodig bevonden paragraaf, die werd weggelaten op verzoek van den Minister van Justitie.

In dit wetsvoorstel geldt het straf-bepalingen te voorzien tegen alwie, veroordeeld geweest zijnde door eene in

kracht van gewijsde gegane rechterlijke uitspraak, weigert het jaargeld tot onderhoud uit te keeren, dat werd toegekend aan zijn echtgenoot, aan zijne afstammelingen of aan zijne bloedverwanten in de opgaande linie. Het geldt hier eene vrijwillige weigering en het gedurende meer dan drie maanden in gebreke blijven de termijnen van het pensioen te kwijten.

Vooraleer vervolgingen worden ingespennen, dient de schuldenaar door den vrederechter ontboden, bij aangeteekenden brief, ten verzoeken van het openbaar ministerie of van om het even welken belanghebbende. De vrederechter neemt de verklaringen van partijen af, maakt daarvan proces-verbaal op en maakt het over aan den procureur des Konings.

De Senaat kan niet anders dan dit wetsontwerp gunstig onthalen.

Het is inderdaad hoogst wenschelijk door strafmaatregelen een verplichting te versterken die het gezin aanbelangt en wier miskenning ongelukkigen in de ellende kan dompelen of hen tot wan-gedrag of misdadigheid kan doen overgaan en daarbij nog lasten opleggen aan de openbare besturen.

In dit opzicht is de voortdurende en vrijwillige weigering van de verplichting in het levensonderhoud te voorzien niet alleen een ergerlijke tekortkoming aan de zedelijke wet, zij stoort bovendien de openbare orde en derhalve is het voorzien van strafbepalingen volkomen gebillijkt.

Het misdrijf van verlating van familie bestaat trouwens reeds in ons strafrecht wat betreft het verlaten van een kind in behoeftigen toestand door zijn wet-tige(n) natuurlijke(n) vader en moeder, pleegvader of pleegmoeder (art. 60 der

wet van 15 Mei 1912). Overigens wordt het delict van verlating van familie voorzien niet alleen in Frankrijk, doch ook in Zwitserland, Engeland, Rusland en de Vereenigde-Statën.

Uwe Commissie voor de Justitie heeft zich derhalve aangesloten bij het voorstel door de Kamer gestemd en heeft de eer den Senaat voor te stellen het goed te keuren.

De Verslaggever,
ALBERT ASOU.

De Voorzitter,
ALEX. BRAUN.